

— stwierdzenie, że sprzeciw wniesiony przez skarżącego w odniesieniu do zgłoszenia znaku towarowego nr 5890009 zostaje uwzględniony i odrzucenie zgłoszenia tego znaku towarowego;

— obciążenie Associazione Nazionale Circolo del Popolo della Libertà kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Associazione Nazionale Circolo del Popolo della Libertà

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PARTITO DELLA LIBERTÀ” (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5890009) dla towarów i usług należących do klas 9, 14, 16, 24, 25, 35, 36, 38, 41, 42 i 45

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Raffaello Morelli

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Nazwa domeny „partitodellaliberta.it” przyznana Raffaello Morellemu przez organ zajmujący się przyznawaniem domen „it” w dniu 9 sierpnia 2004 r., w odniesieniu do której wnoszący sprzeciw podnosił, iż była używana w obrocie handlowym dla towarów i usług należących do klas 16, 35, 38, 41 i 45

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, błędna interpretacja pojęcia „w obrocie handlowym” w przypadku nazwy używanej w polityce i błędna ocena dokumentów potwierdzających, że wcześniejsze oznaczenie było używane w obrocie handlowym.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2011 r. — Morelli przeciwko OHIM — Brambilla (Partito della Libertà)

(Sprawa T-322/11)

(2011/C 238/58)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Raffaello Morelli (Livorno, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Brenelli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Michela Vittoria Brambilla (Mediolan, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 marca 2011 r. i decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 14 maja 2010 r.;

— stwierdzenie, że sprzeciw wniesiony przez skarżącego w odniesieniu do zgłoszenia znaku towarowego nr 6203012

zostaje uwzględniony i odrzucenie zgłoszenia tego znaku towarowego;

— obciążenie Micheli Vittorii Brambilli kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Michela Vittoria Brambilla

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Partito della Libertà” (zgłoszenie nr 6203012) dla towarów i usług należących do klas 9, 14, 16, 24, 25, 35, 36, 38, 41, 42 i 45

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Raffaello Morelli

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Nazwa domeny „partitodellaliberta.it” przyznana Raffaello Morellemu przez organ zajmujący się przyznawaniem domen „it” w dniu 9 sierpnia 2004 r., w odniesieniu do której wnoszący sprzeciw podnosił, iż była używana w obrocie handlowym dla towarów i usług należących do klas 16, 35, 38, 41 i 45

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, błędna interpretacja pojęcia „w obrocie handlowym” w przypadku nazwy używanej w polityce i błędna ocena dokumentów potwierdzających, że wcześniejsze oznaczenie było używane w obrocie handlowym.

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2011 r. — MasterCard i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-330/11)

(2011/C 238/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MasterCard Inc. (Wilmington, Stany Zjednoczone), MasterCard International, Inc. (Wilmington, Stany Zjednoczone) oraz MasterCard Europe SPRL (Waterloo, Belgia) (przedstawiciele: B. Amory, V. Brophy oraz S. McInnes, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną;

— stwierdzenie nieważności, w całości, odmownej decyzji Komisji opartej na wyjątku zawartym w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43);

— uznanie dokonanej przez Komisję interpretacji art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 za pozbawioną podstawy prawnej; oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 3 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ:

— Komisja nie stwierdziła, że spełnione są warunki art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001;

— elementy, na których oparła się Komisja, są błędne pod względem faktycznym; oraz

— istnieją nadrzędne względy interesu ogólnego w ujawnieniu dokumentów dostarczonych przez EIM Business and Policy Research w ramach badania dotyczącego kosztów ponoszonych przez kupców i korzyści związanych z akceptowaniem różnych form płatności (COMP/2008/D1/020).

2) Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez Komisję błędu co do prawa poprzez naruszenie art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, jak również art. 2 załącznika do decyzji Komisji z dnia 24 lutego 2010 r. zmieniającej regulamin wewnętrzny Komisji (Dz.U. 2010 L 55, s. 60), ponieważ:

— Komisja bezprawnie ponownie nadała bieg terminowi przeglądu; oraz

— Komisja bezprawnie przedłużyła termin przeglądu o 15 dni roboczych.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2011 r. — Besselink przeciwko Radzie

(Sprawa T-331/11)

(2011/C 238/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Leonard Besselink (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciele: O. Brouwer i J. Blockx, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 1 kwietnia 2011 r. w przedmiocie odmowy udzielenia pełnego dostępu do dokumentu 9689/10 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30

maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43), doręczonej skarżącej w dniu 7 kwietnia 2011 r. pismem oznaczonym znakiem „04/c/01/11”;

— obciążenie Rady kosztami postępowania zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztów ewentualnych interwencji

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący oparcia zaskarżonej decyzji na błędnej interpretacji i błędnym zastosowaniu art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, mówiącego o interesie publicznym w odniesieniu do stosunków międzynarodowych w związku z tym, że:

— Rada błędnie nie uwzględniła okoliczności, że zażądany przez skarżącego dokument ma znaczenie podstawowe;

— Skarżący twierdzi, że dostęp do dokumentu 9689/10 jest również zagwarantowany na podstawie wolności wypowiedzi ustanowionej w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;

— Rada nie wzięła pod uwagę szczególnych okoliczności i przedmiotu niniejszej sprawy; oraz

— Rada błędnie powołała się na hipotetyczne, negatywne skutki ujawnienia przyszłych negocjacji prowadzonych przez Unię.

2) Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 oraz naruszenia zasady proporcjonalności w zakresie, w którym Rada nie rozpatrzyła, czy właściwe byłoby przyznanie częściowego dostępu i ograniczenie odmowy do fragmentów dokumentu 9689/10, w przypadku których byłoby to odpowiednie i bezwzględnie konieczne.

3) Zarzut trzeci dotyczący niewykonania przez Radę obowiązku uzasadnienia zaskarżonej decyzji w sposób wystarczający i odpowiedni.

Postanowienie Sądu z dnia 10 czerwca 2011 r. — Gemmi Furs przeciwko OHIM — Lemmi-Fashion (GEMMI)

(Sprawa T-522/09) ⁽¹⁾

(2011/C 238/61)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 27.2.2010.